

18 Νοεμβρίου, 1989

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,

Αιτητής.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 185/89)

Φορολογία — Κεφαλαιουχικά κέρδη — Διαχωρισμός γης σε οικοπέδα —
Δωρεά οικοπέδου στον υιό του αιτούντος και δωρεά οικοπέδου στη
θυγατέρα του αιτούντος — Πώληση του οικοπέδου από τον υιό και
του οικοπέδου από τη θυγατέρα αντίστοιχα — Εικονικότητα δωρεών
— Ο Περί Βεβαιώσεως και Εισπραξέως Φόρων Νόμος του 1978, 5
Άρθρο 36(1) — Ενόψει του τεμνηρίου της νομιμότητας των διοικητι-
κών πράξεων το βάρος αποδείξεως λόγου ακιρώσεως πέττει στους
ώμους του αιτούντος — Στις περιπτώσεις εικονικότητας το
Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, εάν η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή
στον καθ' ου η Αίτηση Ακιρώσεως. 10

Στην παρούσα υπόθεση ο αιτών διαχώρισε γη σε νέα οικοπέδα.
Στις 3/12/85 δώρισε ένα απ' αυτά στη θυγατέρα του, η οποία αυθημε-
ρόν το πώλησε σε τρίτο πρόσωπο. Οι διαπραγματεύσεις με το τρίτο
εν λόγω πρόσωπο είχαν προηγηθεί της δωρεάς και είχαν γίνει από τον 15
ίδιο τον αιτούντα. Αργότερα ο αιτών δώρισε άλλο οικοπέδο στον υιό
του, ο οποίος μετά από 2 περίπου μήνες το πώλησε σε τρίτο πρόσωπο.
Και πάλι οι σχετικές διαπραγματεύσεις έγιναν από τον αιτούντα-
δωρητή. 20

Ο καθ' ου η Αίτηση έκρινε ότι οι δωρεές ήταν εικονικές και είχαν
ως σκοπόν την αποφυγή πληρωμής φόρου κεφαλαιουχικών κερδών,

νοουμένου ότι ο αιτών είχε ήδη εξαντλήσει το αφορολόγητο όριό του, ενώ τα παιδιά του το διατηρούσαν στο ακέραιο.

5 Εφαρμόζοντας τη νομική αρχή, που εμφανίζεται σαφώς στην πιο πάνω περιληπτική σημείωση, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την Αίτηση Ανκυρώσεως, αλλά χωρίς διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Kingsfield v. Republic (1966) 3 C.L.R. 45.

15

HadjiEraclis v. Commissioner of Income Tax (1984) 3 C.L.R. 604,

T.Z. Guarantee Development Co. Ltd v. Republic (1986) 3 C.L.R. 381

Κουσουμίδης ν. Δημοκρατίας (1966) 3 Α.Α.Δ. 1.

20

Makrides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 147.

Georghiades v. Republic (1980) 3 C.L.R. 525.

25

Προσφυγή.

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων να επιβάλει στον αιτητή φόρο κεφαλαιουχικών κερδών αναφορικά με 2 οικοπέδα που δώρησε στα παιδιά του και τα οποία πουλήθηκαν μετά σε τρίτο πρόσωπο.

Γ. Τριάνταφυλλίδης, για τον Αιτητή.

35

Α. Ευαγγέλου. Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η αίτηση.

40

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής στην παρούσα προσφυγή διαχώρησε το 1985, ένα κτήμα του σε 9 οικοπέδα. Στις 3.12.1985 δώρησε στην κόρη του Άννα το οικοπέδο υπ' αριθμό εγγραφής 5499 το οποίο την ίδια μέρα η κόρη του πώλησε σε τρίτο πρόσωπο. Στις 22.4.1986 ο αιτητής δώρησε στον γιό του Άδωνι ένα άλλο από τα πιο πάνω

οικόπεδα με αριθμό εγγραφής 5498, το οποίο ο Άδωνις στις 13.6.1986 πώλησε σε τρίτο πρόσωπο.

Ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων βασιζόμενος στο άρθρο 36(1) του Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978, αποφάσισε ότι οι δυο πιο πάνω πωλήσεις ήταν εικονικές και αποσκοπούσαν στην αποφυγή πληρωμής κεφαλαιουχικού φόρου από τον αιτητή και επέβαλε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στον αιτητή £1,010.80 σ. αναφορικά με το οικοπέδο με αριθμό εγγραφής 5498 και £930.80 σ. αναφορικά με το οικοπέδο με αριθμό εγγραφής 5499. 5 10

Μετά από ένσταση του αιτητή στις πιο πάνω φορολογίες ο διευθυντής με επιστολή του ημερομηνίας 31.1.1989, απέρριψε την πιο πάνω ένσταση και επαναβεβαίωσε την αρχική του απόφαση. 15

Ο αιτητής στις 16.3.1989 καταχώρησε την παρούσα αίτηση ζητώντας ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή και των φορολογιών του. 20

Η κύρια βάση της προσφυγής του αιτητή είναι όπως υποστηρίζει ο ευπαίδευτος συνήγορός του, ότι ο Διευθυντής κακώς εθεώρησε τις μεταβιβάσεις στα παιδιά του αιτητή σαν εικονικές και ότι αυτές ήταν καθ' όλα γνήσιες με αποτέλεσμα ο αιτητής να μην υπόκειται σε φορολογία κεφαλαιουχικού κέρδους σχετικώς με τις πωλήσεις σε τρίτους. 25

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή υποστήριξε συγκεκριμένα, ότι ήταν φυσικό ο αιτητής να δωρήσει τα δύο οικοπέδα στα παιδιά του και ότι ο μεν Άδωνις πώλησε το οικοπέδο για να χρηματοδοτήσει τις σπουδές του στον Καναδά, η δε Άννα το πώλησε για να κτίσει σπίτι. Ο κ. Τριανταφυλλίδης εισηγήθηκε ότι ο ενεργός ρόλος του αιτητή στις διαπραγματεύσεις για την πώληση των οικοπέδων δεν ήταν ένδειξη δικού του συμφέροντος αλλά πατρικού ενδιαφέροντος και βοήθειας. 30 35

Από την άλλη πλευρά ο κ. Ευαγγέλου, υποστηρίζοντας την εικονικότητα των δωρεών, υπόδειξε ότι, ο αιτητής είχε ήδη εξαντλήσει το υπό του νόμου επιτρεπόμενο αφορολόγητο ποσό των £5,000.- ενώ τα παιδιά του δεν είχαν πραγματοποιήσει καμιά προηγούμενη πώληση και έτσι θα δικαιούνταν την 40

απαλλαγή £5,000.- ο κάθε ένας από φορολογημένα κεφαλαιουχικά κέρδη.

5 Επιπλέον βασίστηκε και στο ότι η δωρεά στην Άννα και η πώληση από αυτήν έγιναν την ίδια μέρα, ενώ όλες οι προηγούμενες διαπραγματεύσεις για την πώληση έγιναν με τον ίδιο τον αιτητή. Επίσης όσον αφορά το οικοπέδο του Άδωνι και πάλι όλες οι διαπραγματεύσεις έγιναν ουσιαστικά από τον αιτητή το δε οικοπέδο πωλήθηκε σε λιγότερο από δύο μήνες από την δωρεά.

10 Στο στάδιο αυτό θα πρέπει να γίνει αναφορά στο άρθρο 36(1) του Περί Βεβαίωσης και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978 που προνοεί τα εξής:

15 “36(1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι αναφορικώς προς φορολογικόν τι έτος το αντιζείμενον φόρου οιουδήποτε προσώπου μειούται εκ πράξεων αίτινες κατά την γνώμην αυτού, δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήση οιοανδήποτε τοιαύτην πράξιν και να φορολογήση τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επί του ορθού αντιζειμένου φόρου.”

20 Το πιο πάνω άρθρο ερμηνεύτηκε στις υποθέσεις **Kingsfield v. Republic** (1966) 3 C.L.R. 45, και **Georghios Hadjieraclis v. Commisioner of Income Tax** (1984) 3 C.L.R. 604 όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις ήταν εύλογα επιτρεπτό στον καθ' ου η αίτηση να χαρακτηρίσει τη μεταβίβαση ενός ακινήτου ως εικονική πράξη. Στην υπόθεση αυτή, οικοπέδα αγοράστηκαν από την 80χρονη μητέρα των αιτητών, η οποία την ίδια μέρα τα μεταβίβασε με δωρεά στους δύο αιτητές, οι οποίοι σε σύντομο χρονικό διάστημα το μεταπώλησαν με σημαντικό κέρδος. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση αυτή το Δικαστήριο τόνισε και τα εξής:

35 “‘Artificial’ and ‘fictitious’ have no definition but hardly anyone is needed. It is for the respondent to determine from his findings of primary fact the further fact whether there was an act without any commercial or business purposes apart from a tax advantage.”

40 Επίσης σχετική είναι και η υπόθεση **T.Z. Guarrantee Development Co. Ltd v. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 381.

Ο δικηγόρος των καθ' ών η αίτηση υποστήριξε ότι η πιο πάνω προσέγγιση είναι σύμφωνη με τη γενική αρχή. Το ερώτημα ενώπιον του Δικαστηρίου είναι κατά πόσον η απόφαση του Διευθυντή ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις (REASONABLY OPEN), σύμφωνα με την αρχή ότι διοικητική πράξη τεκμαίρεται νόμιμη μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου. Επακόλουθο αυτού είναι και το ότι ο αιτητής φέρει το βάρος της αποδείξεως εναντίον της νομιμότητας της διοικητικής πράξης. *Κουσουμίδης v. Δημοκρατίας* (1966) 3 A.A.Δ. 1, *Rallis Makrides v. Republic* (1967) 3 C.L.R. 147, *Lilian Georghiades v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 525. 5 10

Ειδικότερα, στις υποθέσεις επιβολής φορολογίας προνοείται από τη σχετική νομοθεσία ότι το βάρος της απόδειξης στο Δικαστήριο ότι η φορολογία είναι υπερβολική επιρρίπτεται στο πρόσωπο που προσβάλλει την απόφαση (βλέπε άρθρο 21(2) του Περί Βεβαίωσης και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978 και άρθρο 19(2) του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου του 1980). 15

Στην τελευταία προαναφερθείσα υπόθεση της *Lilian Georghiades v. The Republic*, στις σελίδες 668 και 669, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου δέχτηκε ότι αν η απόφαση του καθ' ου η αίτηση είναι εύλογα επιτρεπτή (REASONABLY OPEN) γι' αυτόν, τότε το Δικαστήριο δεν θα επέμβει για να ανατρέψει την απόφαση. 20 25

Στην παρούσα αίτηση βρίσκω ότι οι παράγοντες τους οποίους έλαβε υπ' όψη του ο διευθυντής σε σχέση με όλα τα περιστατικά της υπόθεσης ήταν τέτοια που να καθιστούν την απόφαση του εύλογα επιτρεπτή. Δηλαδή μεταξύ άλλων το γεγονός ότι ο αιτητής είχε εξαντλήσει το δικό του αφορολόγητο όριο, το γεγονός ότι ήταν ο ουσιαστικός διαπραγματευτής των δύο πωλήσεων και η ταυτόσημη δωρεά και πώληση του οικοπέδου στην περίπτωση της κόρης και η πολύ σύντομη δωρεά και πώληση στην περίπτωση του γιού. 30 35

Υπό τις περιστάσεις η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων. 40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.